

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta v Praze, katedra výtvarné výchovy

Oponentský posudek bakalářské práce pro Annu Štefíkovou, obor vv-výchova ke zdraví

Oponent: Mgr. A. Michal Sedlák

Téma: Portrét – sochařské zpracování portréту vzhledem k současným tendencím ve výtvarném umění

Anna Štefíková si zvolila velmi obtížné téma vzhledem k tradici lidského zobrazování. Obtížné i proto, že zkoumat využívání klasické formy sochařského portréту dnes i v nedávné minulosti nemusí na první pohled působit populárně vzhledem ke kontextům současného umění. Autorka odvíjí své poznatky od slova klasický. Toto slovo by si možná v práci zasloužilo více prostoru, nicméně studentka následně zde předkládá zajímavou skupinu dvojic portréту, které podléhají neméně zajímavému rozboru.

Otázkou sice zůstává, co znamená subjektivní výběr z pohledu zkoumaného problému, nicméně porovnávání obou děl z dvojice má vždy určitý smysl. Pokud u Jásona a Balzaca jde tedy hlavně o výraz v sochařském podání, tak u Ecce Puer a Portrétu kněžny X jde o chápání prostoru a celek tedy Anna hodnotí jako dialektický vývoj sochařského ztvárnění portrétu. Je pochopitelné, že následující část, kterou posluchačka zvolila jako hlavní z teoretického oddílu podléhá jiným kritériím. Jde ale spíše o tvorbu současnou ovlivněnou postmoderním světem nových materiálů a médií. Na formě selekce autorů je však znát, že posluchačka chtěla přiblížit pojetí portrétu z různých stran a to nejen z pohledu myšlenky, ale i výsledného fyzického zážitku z materiálu, který již dávno vystoupil ze sevření kamene a kovu. Anna opravdu vybrala zajímavé autory, jejichž pohled na svět a výrazové prostředky reagují buď na současné dění ve společnosti, nebo se dotýkají určitého fenoménu. Výsledky jejího zkoumání či spíše poznání však nejsou tak překvapivé a zasluhovaly by si poněkud širší rozbor v obecné rovině.

Zajímavá je souvislost výtvarné práce posluchačky a díly Janine Antoni, kde se však autorka k jejím dílům poměrně křečovitě vymezuje (alespoň z textu to tak vyznívá). Je přece často fascinující, že nacházíme určitou společnou výtvarnou řeč, přesto pokaždé sdělujeme něco jiného. V této souvislosti by bylo určitě zajímavé více přiblížit zásadní odlišnost svého pojetí a pojetí Janine Antoni, kde u druhé jmenované jde o práci s autoportrétem, zatímco posluchačka pracuje s modelem bratra.

V pedagogické části studentka navrhla náměty, které v sobě skrývají potenciál mnohostranného přiblížení trojrozměrného vytváření. Nejprve se zabývá vhodně haptičností objektu, z navrhované realizace projektů je však znát, že Anna Štefíková by potřebovala své nápady ověřit v praxi, jelikož se zde nacházejí určitá technická úskalí navzdory schopnostem, které by žáci v daném věku měli disponovat.

Celkově se však dá rozhodně říct, že Anna Štefíková pojala svou práci komplexně a osobitě, bakalářskou práci doprovází slušná grafická úprava s minimálním počtem překlepů.

Navrhované hodnocení: výborně

Otázky k obhajobě: Můžete více rozvést podněty, které Vás vedly ke ztvárnění bratra v kontextu Vašeho projektu?

Našla byste určitého současného autora, který používá klasických formálních postupů v rámci portrétního umění, přesto jeho tvorba není mrtvá ve vztahu k současným tendencím?

6.5.2011